

Марія ЧУМАРНА,
письменниця (м. Львів)

Прислухаємося до слова

ЧАРІВНИЦЯ

Чому бабуся називає свою внучку Оленочку чарівницею! Вона – звичайна дівчинка! Личенько – чорнобриве і квітуче, оченька – чисті, як водичка, рученьки – оце чарівнички! Чого не візьмуться – чарують: олівчики в руках перетворюють звичайний аркуш паперу у чарівний палац, а шматочок пластиліну – в чудову іграшку.

А голосок в Оленочки – чистий і співучий! Чути його через вікно на вулицю. Тече пісня дівчинки крізь відчинене вікно – і кожен, хто її чує, запитує себе: "А чому я не співаю?"

Отака чарівниця – внучка Оленочка!

ШУМИ

Зашуміли ліси. Кучеряві шуми в білих шубах розхитали дерева: "Шу-шу!". А потім настала тиша.

Тиша дуже пишна. У тиші ніщо не шарудить – навіть шепіт не дише. І зайчик не шастає між кущів.

Тиша колише лагідно: "Ша! Ша..."

Поміж деревами видно червоні ягоди шипшини і калини. Пташкам вони дуже смакують. Солодші за мед і шоколад. Цим ягодам від пташок велика шана.

ЩОДЕННИК

У мене свій щоденник – особливий. Щодня у ньому я пишу найкращі та щасливі слова: мама, тато, радість,

щедрість, успіх, друзі. Я широ хочу, щоби ці слова приносили кожному щастя. І мені також.

Бо щасливі слова – ніби квітучі кущики або дерева. Вони можуть щедро обдаровувати того, хто хоче бути щасливим.

ЮЛИНЕ ЛЮСТЕРКО

Юля взяла свій етюдник, тубики з яскравими фарбами і намалювала собі чарівне люстерко. Вона створила його таким, аби в ньому все, що дівчинка любить, перетворювалося в любі серцю малюнки. І тепер, коли Юля задивиться у люстерко, – їй буде радісно.

Ось Юля малює в люстерку тюльпана – серед зеленого розмаю.

– Я знаю: зараз я посплю, а вранці погляну в люстерко – і впізнаю свого улюбленого тюльпана. Його навіть можна буде понюхати. І він уже ніколи не відцвіте! – сказала Юля.

ЯБЛУКО

Я так люблю яблука! І моя сестричка Ярина теж.

Якось ми гуляли з Яриною в саду – і з яблуні зірвалося яблучко. Рум'яне, ясне – як сонечко! Я хотіла підняти яблучко, але Ярина вже його підняла. Глянула Ярина на мене – а я на яблучко.

– Я підняла його для тебе! – сказала Яринка.

– Дякую, Яринко! Яке яскраве яблучко! Але яблуня подарувала яблучко нам обом! – усміхнулася я.

* Продовження. Початок див.: "Початкова школа", № 6, 8, 9 за 2013 р.